

تیم ملی

ناگفته‌های ویرا از جشن صعود دراسترالیا

● سرمربی سابق تیم ملی فوتبال ایران به بیان خاطرات و ناگفته‌های خود از حضور در تیم ملی ایران پرداخت. به گزارش ایسنا سایت AFC، در اواخر سال ۱۹۹۷، والدیر ویرا فقط برای سه بازی مسئولیت ایران را برعهده گرفت و با پایان دوره مختصر او، میلیون‌ها هوادار به خیابان‌های تهران ریختند تا صعود تیم ملی به جام جهانی را جشن بگیرند؛ اولین حضور در جام جهانی در ۲۰ سال اخیر. نقطه حیاتی صعود ایران به جام جهانی فرانسه ۹۸ مقابل استرالیا در ملبورن کریکت بود که با تساوی ۲ بر ۲ همراه بود؛ نتیجه‌ای که قلب استرالیا را شکست؛ زمانی که گل‌های کریم باقری و خداداد عزیزی برای ایرانیان یک تساوی ۳ بر ۳ در مجموع دو دیدار به دست آورد و بلیت جام جهانی را برای ایران رزرو کرد. قبل از آن دیدار دو گل جاسم الانزی بود که باعث شد تیم ملی فوتبال ایران برابر قطر با دو گل شکست بخورد و امیدهای ایران برای صعود مستقیم به جام جهانی از بین برود. نتیجه‌ای که در جاسم بن‌حمد برای ایرانی‌ها شب تلخی را رقم زد. نتیجه‌ای که پایان دوره محمد مایلی‌کهن را در تیم ملی فوتبال ایران رقم زد. این یک نتیجه ضعیف برای مایلی‌کهن بود که کمتر از یک سال قبل، تیم ملی ایران را به مقام سوم مسابقات جام ملت‌های آسیا در امارات متحده عربی سوق داده بود. اما ازدست‌دادن عنوان قهرمانی جام ملت‌های آسیا برای تیمی که دارای استعدادهایی مانند علی دایی، خداداد عزیزی و کریم باقری بود به‌عنوان ناکامی دیده می‌شد.

شک‌وردیدها نسبت به آینده مایلی‌کهن زیاد شده بود و والدیر بادو ویرا به‌عنوان سرمربی هدایت تیم ملی فوتبال ایران را برعهده گرفت و جانشین این مربی شد. وظیفه او کاملاً روشن بود؛ رساندن ایران به جام جهانی بعد از ۲۰ سال. اولین بازی کی دیدار پلی آف برابر ژاپن بود که در گروه خود بعد از کره جنوبی در رده دوم قرار گرفت. ایران بدون کریم باقری محروم باید به دیدار ژاپن می‌رفت؛ دیداری که در مالزی برگزار می‌شد و برتری در این دیدار ایران را به جام جهانی می‌رساند. ویرا درباره بازی با ژاپن گفت: من به طور رسمی پنج روز قبل از بازی با ژاپن وقت داشتم. بازی سختی در انتظار ما بود، زیرا ما می‌خواستیم با سریع‌ترین تیم جهان بازی کنیم. آنها به من گفتند بدون کریم باقری شما فقط قدرت نیمه‌ای از تیم را خواهید داشت. من می‌دانستم که بازیکنان بدون کریم احساس ضعف می‌کنند. آماده‌سازی یک فاجعه بود، زیرا ما مجبور شدیم ۳۲ ساعت مسافرت کنیم و می‌دانستیم که ژاپن به مدت یک هفته در مالزی بوده است.

با وجود مشکلات، ایرانی‌ها در نیمه دوم ۲ بر یک از حریف خود پیش افتادند. گل‌های علی دایی و خداداد عزیزی باعث شد تا ایران با نتیجه ۲ بر یک از ژاپن پیش یفتند، ولی در اواسط نیمه دوم دروازه ایران باز شد تا بازی به وقت اضافه کشیده شود و در وقت اضافه ژاپن توانست گل سوم و نهایی را وارد دروازه ایران کند. ویرا در پشت دیگری گفت: بعد از این‌همه، من اطمینان داشتم که صعودکنندگان با این تیم به جام جهانی خیلی سخت بود، چون پیشرفت تیم را به خوبی دیده بودم.

ایران در بازی آخر به مصاف استرالیا رفت که به صورت رفت‌وبرگشت برگزار می‌شد. ویرا درباره بازی با استرالیا گفت: ما می‌توانستیم مسابقه را در ایران برنده شویم. ما بازی را در تهران انجام دادیم. ولی نتوانستیم گل‌های زیادی به ثمر برسانیم. در دیدار برگشت در استرالیا و تماشاگران زیاد در ورزشگاه کریکت، ایران و استرالیا برابر هم قرار گرفتند. ویرا می‌گوید: «شبی که برای دیدن استادیوم رفتم، ۲۴ ساعت قبل از مسابقه، به اتجا رفتم و لحظه‌ای که بازیکنان زمین را دیدند، من از چشمانشان این شادی را دیدم که می‌توانند آنجا فوتبال بازی کنند. اجازه ندادم آنها توپ را برای تمرین بگیرند و فقط می‌خواستم ابتدا زمین را تا جایی که می‌شود ببینند و لذت ببرند».

ویرا همچنین گفت: در نیمه دوم و بین نیمه به بازیکنان گفتم همه شما به من گفتید اینجا، در این زمین، قصد دارید بازی منگ و زندگی خود را انجام دهید. من می‌توانم درک کنم که استرالیا به ما اجازه نمی‌دهد بازی کنیم، زیرا آنها زیاد حمله می‌کنند، اما وقتی توپ را در اختیار داریم می‌توانیم فوتبال خود را بازی کنیم. این زمینی است که شما می‌خواهید فوتبال بازی کنید. ما قصد داریم توپ را داشته باشیم، باید بازی کنیم. توپ را حفظ کنید، اما بهترین لحظه من این بود که استرالیا ۲ بر صفر پیش بود، زیرا چیزی برای ازدست‌دادن نداشتیم». سرمربی برزیلی وقت ایران اضافه کرد: وقتی این را دیدم، یعنی پاس علی دایی و شوت خداداد عزیزی، فکر کردم ما می‌توانیم این بازی را ۲ بر ۲ یا ۲ بر ۲ برنده شویم، زیرا من تیم را در اوج خود دیدم. تا آن لحظه بازیکنان استرالیا مانند دیوانه‌ها در حال دویدن بودند، با این نتیجه آنها نمی‌توانستند کار دیگری انجام دهند. سوت پایان بازی زده شد و ایران راهی جام جهانی شد. او در پایان گفت: «در مقابل من دو بازیکن استرالیا به زمین افتادند و شروع به گریه کردند، بنابراین اولین واکنش من انسانی بود. من نزدیک یک بازیکنان استرالیا رفتم و کلماتی را که شما فکر می‌کنید برای آنها بیان کردم. جشن‌گرفتن را کاملاً فراموش کردم. وقتی سرم را بالا گرفتم، همه بازیکنان در خارج از زمین مسابقه می‌دویدند. چند دقیقه طول کشید تا من هرکدام از بازیکنانمان را ببینم. چند دقیقه طول کشید تا واقعا بدانم چه اتفاقی افتاده است».

سپهر خرمی: اوایل دهه ۸۰ بود که داوری جوان

با سیمایی متفاوت وارد فوتبال ایران شد. از همان ابتدا کانون توجهات را به خودش جلب کرد که چطور ممکن است یک داور بین‌المللی که سال‌ها سابقه قضاوت در لیگ آلمان را داشته، تصمیم گرفته به ایران برگردد و برای فوتبالی قضاوت کند که هر لحظه سکوهاش در آستانه انفجار است. نوید مظفری که اوایل دهه ۸۰ وارد لیگ برتر شده بود، قبل از ۴۰ سالگی و در اواخر دهه ۸۰ تصمیم گرفت برای همیشه از داوری خداحافظی کند. او در گفت‌وگو با «شرق» درباره اتفاقاتی که برایش طی حدود هشت، ۹ سال داوری در فوتبال ایران گذشته، صحبت می‌کند؛ اینکه با او مثل یک «دشمن» رفتار می‌شد و اجازه نمی‌دادند به راحتی کارش را پیش ببرد. همین ناملایمته‌ها بود که سرانجام تصمیم گرفت برود تا اینکه به هر قیمتی بماند.

نوید مظفری این روزها کجاست و چرا حضوری فعال در عرصه‌های اجرایی داوری ندارد؟

این روزها می‌خواهم یک‌سری برنامه‌های ورزشی پیاده کنم، ولی جزئیات آن را فعلاً نمی‌توانم بگویم تا اینکه به مرحله اجرا برسد. اما درخصوص سؤال بعدی که داشتید، طبعاً آدم‌های بزرگ‌تر از من هستند که می‌توانند در کمیته‌ها و … فعالیت کنند (با خنده). مدت‌هاست که تقریباً برای اکثریت فوتبال‌دوستان مشخص شده که کمیته داوران به نوعی به صورت رفاقتی اداره می‌شود و هرکسی که در این دایره رفاقت حضور نداشته باشد کنار می‌رود. صادقانه بگویم از دید من الان این‌طور نیست. آقای اسماعیل صفیری را به‌عنوان دوست و استاد خودم می‌شناسم و ایشان به طور قطع چنین شخصیتی ندارند که بخوانند باندبازی و فقی‌بازی کنند. البته باید این نکته را هم خاطر نشان کنم که اوضاع فدراسیون فوتبال الان زیاد مشخص نیست، پس فعلاً بحث داوری هم در اولویت نیست. من عقیده دارم یک انسان به صرف «بودن» دلیل نمی‌شود با هرکسی در هر پست و مقامی همکاری کند و حضور داشته باشد. اگر من روزی بخوام در کمیته داوران فعالیت کنم، تغییرات بسیاری باید اجرایی شوند که طبعاً

خیلی‌ها اصلاً خوششان نخواهد آمد.

شما در مصاحبه‌ای عنوان کرده بودید که با شما مثل یک غریبه رفتار کردند و از قصد شما را می‌زدند تا بالا نروید. چنین واقعیتی در داوری ما وجود دارد؟
با من مثل یک دشمن رفتار کردند. من وقتی از آلمان برگشتم تا در کشور خودم قضاوت کنم، متوجه شدم که باید لابی کنم تا قضاوت بگیرم و اصلاً چنین مسائلی را بلد نبودم، چون در آلمان بر اساس شایستگی و منطق قضاوت را می‌دهند. البته آقای منوچهر نظری استاد دانشگاه و یک انسان فرهیخته بودند که خوشان را درگیر چنین مسائلی نکردند، اما برخی افراد واقعا من را اذیت کردند.

درخصوص پرچم ویرهدار و هدست‌هایی که با هزینه شخصی آوردید هم حواشی زیادی مطرح شد…
بله، یک زمانی پرچم ویرهدار را برای خودم و تیم داوری‌ای که در یک مسابقه قرار است قضاوت کنیم آورده بودم تا کار آسان‌تر شود، اما کمک‌داورها می‌گفتند پرچم‌ها سنگین است و خودداری می‌کردند از اینکه پرچم را بگیرند و بعدها از قصد دکمه ویره را به نشانه افساسید نمی‌زدند و من حتی یک‌بار به اشتباه نقطه پنالتی را نشان دادم و ورزشگاه علیه من شد، بعد به کمک گفتم چرا پس پرچم زدی، همرزمان ویره را نزدی که سریع متوجه شوم؟ یا حتی برخی مواقع از قصد به اشتباه ویره را می‌زدند.

به‌خاطر همین حواشی و سختی‌ها بود که تصمیم گرفتید شش، هفت سال زودتر از سن بازنشستگی از دنیای داوری کناره‌پریود؟
بله، من هنوز به سن ۴۰ نرسیده بودم که تصمیم گرفتم برای همیشه از داوری خداحافظی کنم و کنار بروم. بعد از آن جوان‌ترین مدرس منطقه آسیا شدم که بنا به دلایلی ادامه آن مقدور نبود.

اگر این شانس را داشته باشید که بتوانید به عقب برگردید، آیا باز هم چنین تصمیمی می‌گیرید که به ایران بیاید؟ با اتفاقاتی که برای شما رخ داده و با علاقه‌ای که به داوری داشتید مجبور شدید خیلی زود خداحافظی کنید؟
من هیچ‌وقت حسرت اینکه در یک مقطع زمانی چه کاری را انجام دادم نمی‌خورم. انسان در «حال»

ورزش

زندگی می‌کند و حسرت گذشته چیزی را تغییر نمی‌دهد. یک جایی با خودت می‌گویی با سیستمی داری می‌جنگی که از تو خیلی قوی‌تر و قدرتمندتر است که بسیاری از مسائل را نادیده می‌گیرد، پس جنگیدن فایده ندارد.

آیا قضاوتی بوده که بابت آن سوت اشتباه خودتان را سرزنش کرده باشید؟
(با لحن ناراحت پاسخ می‌دهد). متأسفانه بله. فکر می‌کنم لیگ برتر فصل اولش را پشت‌سر می‌گذاشت که من داور چهارم دیدار صابارتی و نفت آبادان در تهران برای دسته اول لیگ آزادگان بودم. این مسابقه آن‌قدر حساس بود که کمیته داوران فریدون اصفهانیان را برای داور اول انتخاب کرده بود. بنا به دلایلی ایشان به این مسابقه نرسید. من داور وسط شدم. قضاوت خوبی داشتم تا حدی که پیش خودم می‌گفتم فردا تیتز رسانه‌ها خواهم شد، اما یکباره همه‌چیز به فصل کامل یک خطای واضح صدررصد میانه زمین را برای نفت آبادان نگرفتم و بازیکن صابارتی همان توپ را گرفت و از فاصله ۳۵ متری وارد دروازه حریف کرد. واقعا تصمیم اشتباهی بود و البته از بدشانسی من بود که این بازیکن از چنین فاصله‌ای توانست گل بزند.

در فضای مجازی، به‌خصوص در سال‌های اخیر به راحتی علیه داورها انگ رنگی‌بودن می‌زنند. شما چطور با این قضیه کنار آمدید؟
الان هر دو طرف هواداری عقیده دارند شما علیه تیمشان کارشناسی داوری می‌کنید!

در فضای مجازی همیشه از بی حواشی وجود داشته و خواهد داشت. ولی اگر دوسان دقت کنند، می‌بینند که اصلاً قصد و غرضی در کارشناسی داوری من نیست. نمک فضای مجازی است.

شما قبلاً گفته بودید در طول دوران قضاوتان در ایران هیچ‌وقت پیشنهاد رشوه از سوی هیچ

عقب نگرفتید، ولی بعدش گفتید کاش این پیشنهاد به شما می‌شد تا خودتان را به نوعی تست کنید.
بله، چنین حرفی را زدم، چراکه عقیده دارم انسان باید در شرایط و موقعیتش قرار بگیرد تا ببیند آیا می‌تواند وجدان خودش را قاضی کند و رفتار صحیح را انتخاب کند یا خیر.

نوید مظفری در گفت‌وگو با «شرق»:

از بین بازیکنان که اصلاً دلخوری وجود ندارد و رفتارها همیشه بر پایه احترام بوده است، اما در بین افرادی که مسئولیت و سمت داشتند می‌توانم یک لیست بیاورم که هیچ‌وقت آنها را نخواهم بخشید، ولی اسمشان را در مصاحبه نمی‌گویم و سر فرصت شاید سال‌ها بعد بگفتم!

برسیم به بوندسلیگا، آخرین لیگی بود که فوتبال را به حالت تعلیق درآورد و اولین لیگی بود که فوتبالشان آغاز شد. بوندسلیگا چه چیزی را رعایت می‌کند که بقیه کشورها حتی انگلیس و ایتالیا از انجام آن عاجز هستند؟

به نکته خوبی اشاره کردید. آلمانی‌ها فرهنگ و رفتارشان طوری است که برای هر کاری مسیر درست را انتخاب می‌کنند. ببینید سال ۱۹۴۸ این کشور از جنگ جهانی دوم خارج شد و یک ویرانه کامل بعد از ۷۲ سال به کجا رسیده است. آلمانی‌ها انسان‌های قانون‌مدار و کاری‌ای هستند. خیلی سریع یک پروتکل منطقی را تدوین کردند و با استفاده از زیرساخت‌های مناسب کارشان را از سر گرفتند.

فکر می‌کنید با روند فعلی داوری، ایران به سمتی برود که شاهد پیشرفتش باشیم؟ چون هر روز حواشی و اعتراضات به این صنف بیش از گذشته می‌شود.

اگر با همین روند باشد که قطعاً پسرفت ادامه خواهد داشت. داورهایی هم که طی سالیان اخیر پیشرفت کردند بر اساس عملکرد شخصی‌شان بوده و نه عملکرد تیمی و نظارتی کمیته داوران. ساختار داوری ما پسر از ایراد است و اینجا افراد را اساس قدمت حضور و نه شایسته‌سالاری پست و مقام می‌گیرند. در صورتی که در کشوری مثل آلمان هر فردی که باشی، باید پله‌های داوری را طی کنیذ تا به بوندسلیگای یک برسید. باور کنید در استان‌ها داورهای جوان بسیار خوبی داریم که اصلاً به آنها قضاوت نمی‌دهند و اجازه نمی‌دهند دیده شوند. چرخه داوری در ایران متأسفانه خراب است. امیدوارم رئیس بعدی فدراسیون فوتبال توجه بیشتری به این صنف داشته باشد؛ هم به لحاظ مالی و هم به لحاظ مدیریتی و معنوی.

فوتبال

دادگان: وزارت ورزش اسانسانمه فدراسیون فوتبال را تنظیم می‌کند

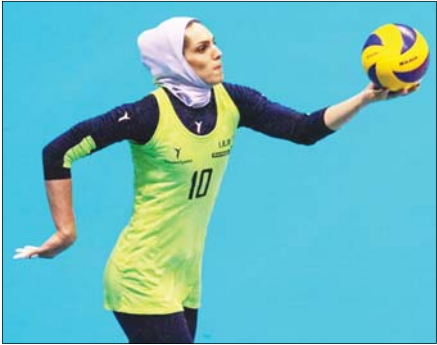
● محمد دادگان، رئیس پیشین فدراسیون فوتبال که روز گذشته با برنامه «آفساید» رادیو جوان گفت‌وگو می‌کرد، گفت که اسانسانمه این فدراسیون توسط وزارت ورزش و جوانان تنظیم می‌شود و سپس فدراسیون آن را بررسی می‌کند. «ما تکذیب را خوب یاد گرفته‌ایم! همین الان در فدراسیون جلسه‌ای برای تغییر مجدد اسانسانمه گذاشته‌اند، اما ببینید منشأ کار کجاست. خودم در جلسه تغییر اسانسانمه به‌عنوان نماینده وزارت کار شرکت کردم. این اسانسانمه رواقع دست‌نویس تفکرات وزارت ورزش است، نه فدراسیون فوتبال». او درباره اینکه علی‌نژاد گفته بود این اسانسانمه در حال بررسی در فدراسیون فوتبال است، گفت: «اصلاً چنین چیزی نیست. خودم در جلسه حضور داشتم که در آن اختلاف سلیقه بود. وزارت ورزش دارد این اسانسانمه را مانند سایر اسانسانمه‌ها تنظیم می‌کند، آن را به فدراسیون فوتبال می‌دهد و می‌گوید روی آن کار کنید. نه‌اینکه فدراسیون اسانسانمه را تنظیم و از نظرات وزارت ورزش و جوانان استفاده کند. برخی از پرسنل وزارت ورزش، این اسانسانمه را با دلالتی گری تهیه کرده‌اند. من دو بار در جلسات بودم که وقتی دیدند حرف‌هایی می‌زنم، دیگر مرا دعوت نکردند». رئیس پیشین فدراسیون فوتبال در پاسخ به این سؤال که آیا روند فعلی نتیجه‌ای دربر خواهد داشت یا خیر، تصریح کرد: «خیر. کار سختی است. کسی که دبیرکل فدراسیون فوتبال شده است، می‌گوید همه‌چیز درست است و انجام شد. چه کسی این اسانسانمه را دید؟ ما درباره آن با هم صحبت می‌کنیم، اما چه کسی گوش کرده و به آن عمل می‌کند؟». دادگان با بیان اینکه دولت فعلی اسما یک سال و در مجلس، شش ماه دیگر سر کار است، گفت: «از شش ماه دیگر، کشور به سمت انتخابات ریاست‌جمهوری می‌رود. دوسان در وزارت ورزش ماندگار نیستند و مانند قبلی‌ها می‌روند. از آنها می‌خواهم کاری برای پیشرفت فوتبال انجام دهند. تغییر اسانسانمه به وزارت ورزش و جوانان ربطی ندارد که آدم‌های خودش را از مسئولان بالا تا کارشناسان و دلال‌ها را می‌گذارد تا اسانسانمه را تغییر دهند».

معرفی ۴نامزد میزبانی جام‌ملت‌های آسیا ۲۰۲۷: خبری از ایران نیست!

● کنفدراسیون فوتبال آسیا از چهار کشوری که برای میزبانی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ اعلام آمادگی کرده‌اند رده برداشت. به گزارش ایسنا و به نقل از الوطن، جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ به میزبانی چین برگزار خواهد شد، اما هنوز کنفدراسیون فوتبال آسیا میزبانی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ را انتخاب نکرده است. سایت الوطن قطر نوشت که چهار کشور به صورت رسمی درخواست میزبانی خود برای جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ را به AFC فرستاده‌اند. الوطن نوشت: کنفدراسیون فوتبال آسیا در بیانیه‌ای رسمی از کشورهای قطر، عربستان، هند و ازبکستان به‌عنوان چهار کشوری یاد کرد که رسماً برای میزبانی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ درخواست داده‌اند. طبق اعلام این سایت قطری، هنوز هم کشورهایی که تمایلی برای میزبانی این رقابت بزرگ دارند می‌توانند درخواست خود را به AFC بفرستند. پیش از این قرار بود تا ۳۱ ماه مارس کشورها فرصت درخواست میزبانی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ داشته باشند، اما کنفدراسیون فوتبال آسیا با توجه به شیوع ویروس کرونا این مهلت را تا ۳۰ ژوئن تمدید کرده است و به‌این‌ترتیب تیم‌ها تا پایان ماه جاری هم می‌توانند درخواست میزبانی خود را به AFC بفرستند. به گزارش ایسنا، پیش از این هم فدراسیون فوتبال ایران اعلام کرده بود که می‌خواهد برای میزبانی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ نامزد شود، اما طبق اعلام این خبر، هنوز هیچ درخواستی از ایران به AFC ارسال نشده است.

ردیف	موضوع	بیلغ به ریال	بیلغ سدره شرکت (ریال)	رتبه
۱	آسفتل سطح شهر	۱۵/۴۸۰/۰۰۰/۰۰۰	۷۷۴/۰۰۰/۰۰۰	فهرست بهای آیینیه و راه و بند سال ۱۳۹۹
شرایط شرکت در مناقصه: ۱- برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه طی مهلت قانونی حاضر به انعقاد قرار داد نشوند سدرده آتنامه ترتیب به نفع شهرداری ضبط خواهد شد. ۲- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به معامله در اسناد مناقصه مندرج می باشد ۳- شهرداری در رد یا قبول پیشنهادات مختار می باشد. ۴- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: از روز چهارشنبه ۱۳۹۹/۰۳/۲۱ لغایت شنبه ۱۳۹۹/۰۳/۲۴ ساعت ۱۰:۰۰ تا ۱۵:۰۰ ۵- مهلت زمانی بازگزاری اسناد مناقصه در سامانه: تا سه شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۳/۲۴ ساعت ۱۶:۱۹ ۶- بازگشایی پاکات چهار شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۰۴ ساعت ۱۴:۴۵ ۷- ارائه اصل ضمانتنامه (پاکت الف) به دبیرخانه مذکور و دریافت گواهی تأیید روز چهار شنبه ۱۳۹۹/۰۴/۰۴ ۸- نحوه پرداخت بر اساس خزانه اسلامی میاشد. ۹- هزینه آگهی بهعهده برنده مناقصه می باشد. ۱۰- کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شو. ازهم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی،مراحل ثبت نام در سامان مذکور و دریافت گواهی تمضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. ۱۱- با توجه به اینکه پروژه از محل اعتبارات تملک دارایی های سرمایه ای می باشد دستور کار پس از تخصیص سازمان مدیریت صادرخواهد شد در صورت عدم تخصیص نسبت به خاتمه بیمان اقدام لازم صورت خواهد گرفت دفعر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۲۷۰ و ۸۸۹۶۹۷۶۸ مركز تماس ۲۷۳۱۳۱۳۱ اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استانها در سایت سامانه www.setadiran.ir پخش ثبت نام ابروفایل تامین کننده / مناقصه گر موجود است				
سعید صفری – شهر دار محمدشهر				

مایدا) داشتیم که خیلی خوب بود و نتیجه‌اش را هم دیدیم. اما فدراسیون تصمیم گرفت که دیگر نباشد. اینکه ما بخواهیم از مربی خارجی استفاده کنیم، خیلی خوب است ولی یک مسئله وجود دارد و آن این است که مربیان طرازاول والیبال دنیا همه مرد هستند و دستمزد‌های آنها بسیار بالاست. در این شرایط فدراسیون نمی‌تواند چنین هزینه‌ای را متحمل شود. من فکر می‌کنم در‌حال‌حاضر انتصاب مربیان مرد ایرانی بهترین تصمیم است. همان‌طورکه در گذشته از آنها استفاده می‌کردیم و همه هم راضی بودند. ما الان سه لژیونر زن داریم. این نشان می‌دهد کارهایی شده که توانسته‌ایم به اینجا برسیم. البته باید به این نکته هم اشاره کنم که هر مربی مردی هم نمی‌تواند اثرگذار باشد. بعضی از مربیان بودند که آمدند و به تیم مشاوره دادند اما بدتر به ضررمان بودند و افت کردیم. فدراسیون باید یک گزینه سطح بالا را انتخاب کند و در مقابل هم به او فرصت بدهد. هر مربی حداقل یک فرصت چهارساله می‌خواهد تا خروجی کارش مشخص شود. با یکی، دو سال نمی‌توان هیچ نتیجه‌ای گرفت. آقایان برقی و مهرگان جزء کسانی هستند که به والیبال بانوان کمک کردند. این عزیزان درهای جدیدی را به روی والیبال بانسان باز کردند و بازیکن‌های جوانی را به تیم ملی آوردند. مهرگان مربی پادانثشی بود و علاوه بر بعد فنی از نظر روانی هم بازیکنان را به‌خوبی حمایت می‌کرد. همه او را قبول داشتیم. در مسابقات قهرمانی آسیا هم یک پله بالاتر رفتیم اما متأسفانه به‌خاطر قرارنگرفتن در رده چهارم یا سوم در مطبوعات بزرگ‌نمایی‌اش شد. از نظر ما ولی این صعود یک‌پله‌ای هم ارزش داشت. ما می‌توانیم با استفاده از این بزرگان باز هم نتیجه بگیریم و روزهای بهتری داشته باشیم».

شانس پلی‌آف دارم. شاید بدشانسی باعث شد که آن تصمیم را بگیرم و گرنه الان در پلی آف بودم و اتفاقات بهتری برایم رقم می‌خورد. خودم دوست دارم در صورت امکان در کشورهای اروپایی بازی کنم. هرچند لیگ ترکیه هم خیلی خوب است اما دوست دارم لیگ‌های مختلف را تجربه کنم. ولی در کل اگر پیشنهاد خوبی از ترکیه داشته باشم، بازهم همین‌جا می‌مانم. ترکیه‌ای‌ها برای لیگ‌هایشان خیلی هزینه می‌کنند. بازیکنان خوب را جذب می‌کنند. برای همین است که سطح کیفی رقابت‌هایشان بالاست و لیگ جذابی دارند. اصلاً نمی‌توانی پیش‌بینی کنی که مثلاً نتیجه بازی تیم دوم جدول با تیم هشتم جدول چه می‌شود».

عضو تیم ملی والیبال بانوان درباره وضعیت تیم ملی والیبال زنان که هیچ‌وقت مربی مشخصی نداشته، توضیح می‌دهد: «ما یک تجربه کوتاه‌مدت با مربی خارجی (خانم